

Sygn. akt I C 60/22

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 listopada 2022 r.

Sąd Rejonowy w Gdyni I Wydział Cywilny:
Przewodniczący: sędzia Tadeusz Kotuk
Protokolant: st. sekr. sąd. Anna Szymańska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 24 listopada 2022 r. w G. sprawy z powództwa M. Ś. przeciwko M. R. i A. R.

o ustalenie

I. oddała powództwo;

II. zasądza od powódki M. Ś. na solidarnie rzecz pozwanych M. R. i A. R. kwotę 3.617 zł (trzy tysiące sześćset siedemnaście złotych) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie za okres od dnia uprawomocnienia się niniejszego wyroku do dnia zapłaty – tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 60/22

UZASADNIENIE

STAN FAKTYCZNY

M. Ś. domaga się od M. R. i A. R. zapłaty ceny 15.000 zł za sprzedane im wyposażenie lokalu mieszkalnego przy ul. (...), natomiast adresaci (nabywcy prawa własności lokalu) żądania stoją na stanowisku, że zakupili te przedmioty jako części składowe lokalu.

Okoliczności bezsporne (k. 16, 19, 21-25)

OCENA DOWODÓW

Stan faktyczny na potrzeby rozstrzygnięcia był bezsporny.

KWALIFIKACJA PRAWNA

Powództwo podlegało oddaleniu na mocy art. 189 k.p.c. (punkt I.). Powódka nie posiada interesu prawnego w ustaleniu istnienia umowy sprzedaży objętych pozwem ruchomości, gdyż służy jej dalej idące roszczenie – o świadczenie (zapłatę ceny), co zresztą jest oczywiste, gdyż właśnie tego dotyczy przedsądowe wezwanie do zapłaty. Umowa sprzedaży tych ruchomości – wg treści uzasadnienia pozwu i z perspektywy powódki – nie miała zawierać żadnych innych postanowień, które mogłyby na przyszłość mieć jakiegokolwiek skutki wykraczające poza interes ekonomiczny powódki w uzyskaniu ceny. Zresztą takowych innych skutków profesjonalnie reprezentowana powódka nawet nie była w stanie zaprezentować i wyrazić, bo faktycznie trudno byłoby je sformułować. Zwykle skutki umowy sprzedaży ruchomości, np. w postaci obowiązku podatkowego (ciążącego na nabywcach) bądź też ustawowych uprawnień nabywców (np. z rękojmi) nie aktywują interesu prawnego w ustaleniu w rozumieniu art. 189 k.p.c., w każdym razie nie z perspektywy powódki. Reasumując, pełna realizacja cywilnoprawnego interesu prawnego powódki mogła być przeprowadzona w drodze powództwa o zapłatę ceny, w którym przesłankowo można powoływać się na istnienie i określoną treść umowy sprzedaży – jest to zjawisko powszechne w praktyce orzeczniczej. Nie jest więc słusznym teza powódki, że chciałaby najpierw potwierdzić, jaka była treść umowy, a później dochodzić zapłaty – w rzeczywistości można to uczynić za pomocą jednego powództwa o zapłatę.

Stwierdzenie braku interesu prawnego w ustaleniu wyczerpuje istotę sprawy w świetle zastosowania art. 189 k.p.c. wykluczając rozważanie przez Sąd kwestii istnienia lub nieistnienia spornej umowy (na płaszczyźnie prawnej i dowodowej) – a to z uwagi na prawny wymóg zwięzłości uzasadnienia, z którego należy wywodzić zakaz wprowadzania doń dygresji lub ustaleń i ocen hipotetycznych (warunkowych, „z ostrożności”) – por. art. 327 § 2¹ k.p.c.

KOSZTY

Koszty przegranego procesu (z odsetkami) ponosi powódka na podstawie art. 98 k.p.c. Na zasądzone solidarnie na rzecz wygrywających koszty składa się: opłata za czynności radcy prawnego w stawce minimalnej (3.600 zł, § 2 pkt 5 rozp. MS z 22/10/2015 w sprawie opłat za czynności radców prawnych, ze zm.), opłata skarbową od pełnomocnictwa (17 zł) – punkt II.